

Naslov originala:
RUNNING ON EMPTY NO MORE: OVERCOME YOUR
CHILDHOOD EMOTIONAL NEGLECT
Jonice Webb

Copyright © 2014 Jonice Webb, PhD, 2017
Copyright © ovog izdanja Kontrast izdavaštvo 2025

Za izdavača:
Vladimir Manigoda

Glavni i odgovorni urednik:
Ivan Isailović

Izvršna urednica:
Tamara Sokić

Prevod:
Nikola Matić

Lektura:
Katarina Stojnić

Dizajn korica:
Viktorija Čeliković

Prelom:
Ivan Isailović

Štampa:
F.U.K. d.o.o. Beograd

Tiraž:
1000

Izdavač:
Kontrast izdavaštvo
Terazije 35, Beograd
info@kontrastizdavastvo.rs
kontrastizdavastvo.com
www.glif.rs

DŽONIS VEB

EMOCIONALNO RAZUMEVANJE

Preoblikujte svoje odnose
sa partnertom, roditeljima i decom

*Preveo s engleskog
Nikola Matic*

KONTRAST
Beograd, 2025.

SADRŽAJ

Uvod / 11

PRVI DEO: Emocionalno zanemarivanje u detinjstvu i vaša veza

Prvo poglavlje: Veza pod uticajem EZD-a: portret / 19

Kada jedan partner pati od EZD-a / 19

Kada oba partner pate od EZD-a / 22

Drugo poglavlje: Da li je EZD uticao na vaš izbor partnera? / 25

Pet načina na koje EZD može da utiče na vaš izbor partnera / 25

Rezime / 30

Treće poglavlje: Efekti EZD-a u vašoj vezi / 32

Četiri skupa veština potrebnih za emocionalnu povezanost / 33

Kako da znate da li EZD utiče na vašu vezu / 39

Jaz koji se formira u vezi pod uticajem EZD-a / 44

Četvrto poglavlje: Kako razgovarati s partnerom o EZD-u / 48

Pre nego što razgovarate s partnerom / 50

Šta očekivati: Elementi uspešnog razgovora o EZD-u / 55

Šta da radite ako oboje patite od EZD-a / 57

Šta da radite ako ne možete da doprete do partnera / 60

Peto poglavlje: Kako da popravite vezu pod uticajem EZD-a / 64

Vežbe za izgradnju povezanosti / 66

Vežbe za upravljanje konfliktima / 73

DRUGI DEO: Vaši EZD roditelji

Šesto poglavlje: Emocionalno zanemarujuća porodica kada svi odrastu / 81

Roditelji koji imaju dobre namere, ali su i sami bili zanemareni (RIDNABZ) / 81

Roditelj zaokupljen sobom / 86

Sedmo poglavlje: Kako EZD utiče na vaš odnos sa roditeljima / 89

Tri tipa emocionalno zanemarujućih roditelja i kako ih identifikovati / 90

Šta možda osećate u odnosu s roditeljima / 97

Tehnika upravljanja krivicom u četiri koraka / 98

Dva alata za prihvatanje i korišćenje svojih osećanja / 100

Osmo poglavlje: Zaštitite sebe: granice i briga o sebi / 102

Kako da znate kada da počnete da postavljate granice / 103

Zaštitite se brigom o sebi / 108

Čudesna zaštitna granica / 110

Deveto poglavlje: Razgovor s roditeljima o EZD-u / 115

Kako da odlučite da li treba da razgovarate s roditeljima o EZD-u / 118

Kako razgovarati s roditeljima / 125

Portret isceljujućeg odnosa između roditelja i deteta / 131

Šta da radite ako nema nade / 143

TREĆI DEO: Vaša deca

Deseto poglavlje: Portret emocionalno zanemarenog deteta / 153

Dete sa EZD-om / 153

Tinejdžer sa EZD-om / 155

Odraslo dete sa EZD-om / 158

Jedanaesto poglavlje: Kako se oseća roditelj koji je iskusio EZD / 161

Osećanja roditelja koji je iskusio EZD / 163

Rezime / 171

Dvanaesto poglavlje: Kako je EZD uticao na vaše roditeljstvo / 173

Osećanja deteta koje je iskusilo EZD / 174

Rezime / 198

Trinaesto poglavlje: Menjanje vašeg roditeljskog stila / 199

Tri promene koje možete odmah uneti (za decu svih uzrasta) / 200

Kako sprečiti EZD i obogatiti odnos s malim detetom / 202

Kako sprečiti EZD i obogatiti odnos s adolescentom/tinejdžerom / 207

Strategije za vašu odraslu decu / 211

Rezime / 214

Četrnaesto poglavlje: Da li treba razgovarati s detetom o EZD-u? I kako to učiniti? / 11

Moguće prednosti i mane / 216

Pet pitanje koja će vam pomoći da odlučite / 220

Pripremite se za uspeh / 223

Rezime / 226

Petnaesto poglavlje: Portret dve porodice koje se isceljuju / 228

Epilog / 238

Zahvalnice / 240

Posvećeno mojim klijentima

UVOD

Godine 2012. napisala sam knjigu *Emocionalno zanemarivanje: Oslobođanje od obrazaca usvojenih u detinjstvu*. Od dana njenog objavljivanja, primila sam hiljade poruka od čitalaca koji osećaju olakšanje jer konačno razumeju šta ih je opterećivalo tokom čitavog života.

Neki od tih ljudi došli su do otkrivenja koja su im preokrenula život, znatno umanjila stid i zbunjenost i usmerila ih na put napretka. Kod drugih je to bio više niz tihih spoznaja koje su ih izvele iz tame na svetlost samorazumevanja i snage. Nije mala stvar da počnete da osećate svoje emocije.

Zapravo je iznenađujuće velika. Dok krnjite zid koji je vaše dečje ja izgradilo da blokira emocije, počinjete da se osećate sve više priznato i sve življe.

Ako ste počeli osećajući malo ili nimalo, možda ćete biti pomalo zatečeni ovim novim iskustvima. Malo-pomalo, zatičete sebe kako osećate težinu tuge u grudima, treperenje uzbuđenja u stomaku, ili možda neki bes ili povređenost zbog prošlih nepravdi koje su vam nanete. Neke od ovih emocija mogu biti bolne, da. Druge su radosne. Sve one, i pozitivne i negativne, povezuju vas s vašim istinskim ja, sa svetom i s ljudima oko vas na nov način koji niste ni zamišljali.

Svako je drugačiji, naravno. Ali jedan faktor je zajednički svima koji su na putu oporavka od EZD-a (emocionalnog zanemarivanja u detinjstvu): svi menjaju svoje živote menjajući sebe iznutra. A unutrašnja promena odjekuje spolja. Svaka pozitivna, zdrava promena koju napravite u sebi utiče na ljude oko vas. Ovo može dovesti do nekih veoma neočekivanih izazova.

I to je razlog za ovu knjigu.

Pre nego što nastavimo, sledi kratak podsetnik na Emocionalno zanemarivanje u detinjstvu (ili EZD). EZD nije jednostavan za definisanje, a a njegove posledice razorne.

Emocionalno zanemarivanje u detinjstvu je ono što se dešava kada, tokom detinjstva, vaši roditelji ne uspeju da odgovore dovoljno na vaše emocionalne potrebe.

Šta vam se dešava kao detetu koje odrasta u domaćinstvu koje je ili slepo za vaše emocije ili netolerantno prema onome što osećate? Morate da se prilagodite svojoj situaciji. Da ne biste opterećivali roditelje svojim osećanjima ili emocionalnim potrebama, potiskujete svoje emocije i distancirate se od njih. Postajete netolerantni prema sopstvenim osećanjima i trudite se da nemate potrebe.

Najverovatnije se sve ovo dešava izvan vaše svesne percepcije. Vaš mali, dečji mozak tačno zna šta treba da uradi da vas zaštiti i kako to da uradi. Gradi se metaforički zid koji blokira vaša osećanja, štiteći roditelje od potrebe da se njima bave. Ovaj automatski, adaptivni potez možda vam dobro služi u vašem domu iz detinjstva, ali kao odrasla osoba, patićete.

Živeti život dok su sopstvena osećanja delimično zazidana je bolno i izazovno. Vaše emocije, koje bi trebale da vas povezuju s drugima, motivišu, stimulišu i vode, nisu dovoljno dostupne da obave svoj posao. Shvatate da živite u svetu koji deluje manje svetlo, manje živopisno i manje interesantno od sveta u kojem vidite da drugi uživaju. Mučite se da saznate šta želite, šta vam je potrebno ili kako da napredujete. Shvatate da stalno idete na rezervi.

Ovi prirodni efekti zazidanih emocija takođe mogu biti prilično zbunjujući. Pogotovo ako su vas roditelji materijalno dobro obezbedili, ili ako su vas voleli i dali sve od sebe dok su vas

odgajali, jer ćete se mučiti da shvatite zašto niste srećniji i zašto se osećate drugačije od drugih na neki neimenovani način. „Šta to meni nedostaje što drugi, barem naizgled, imaju? Šta nije u redu sa mnom?“

Realnost je da vam nedostaje najbitnija stvar koja vam je potrebna da biste imali ispunjavajuće, otporne, smislene odnose. Nedostaje vam slobodan pristup vašim emocijama. Veza pod uticajem EZD-a često se može opisati kao razvodnjena verzija onoga što bi trebalo da veza bude. Nažalost, većina parova koji pate od EZD-a to ne shvataju, jer je to sve što su ikada znali.

Pitate se da li patite od EZD-a?

EZD može biti nevidljiv i teško ga je zapamtiti, pa može biti teško znati da li ga imate. Ako vam ono što ste do sada pročitali zvuči poznato, pozivam vas da posetite: drjonicewebb.com/cen-questionnaire i popunite Upitnik o emocionalnom zanemarivanju.

Da biste saznali kako adaptivni obrazac EZD-a u detinjstvu nastavlja da utiče na vas tokom zrelog doba i kako da ga zalečite, pogledajte moju prvu knjigu, *Emocionalno zanemarivanje: Oslobađanje od obrazaca usvojenih u detinjstvu*. Ako ste već shvatili da je EZD deo vašeg života i doživljavate neke koristi jer se suočavate s njim, ili ako sumnjate da neko do koga vam je stalo pati od EZD-a, čitajte dalje. Jer ova knjiga je za vas.

Oporavak od EZD-a je proces. Dok se oporavljate, počinjete da se osećate drugačije i da se ponašate drugačije. Kako stupate u kontakt sa svojim osećanjima, imate više energije, više motivacije i više usmerenja. Kako bolje upoznajete sebe, shvatate da imate želje i potrebe, i koje su te želje i potrebe. Kada shvatite da ipak niste slabi ili oštećeni, počinjete da se osećate dobro u vezi s tim da zauzimate više prostora. Počinjete da shvatate da ste jednako vredni i važni kao i svi ostali. Počinjete da osećate da ste bliži s

ljudima oko sebe i možda počinjete da želite više emocionalne suštine zauzvrat od njih.

Dok naporno radite, raščistićavajući sav kaos koji je EZD se-jalo tokom decenija vašeg života, ne možete a da ne izazovete još veći kaos drugačije vrste. To je zdrava vrsta haosa koju donose zdrave promene koje pravite. Ipak, to je i dalje kaos.

Transformacija osobe koja se oporavlja od EZD-a može biti dramatična, može biti spora i postojana, može biti povremena/ sporadična, ili može biti sve troje u različitim trenucima. Ali bez obzira na to kako transformišete svoje unutrašnje ja, to utiče na ljude koji su vam najbliži. Oni mogu biti zbunjeni, zatečeni ili iznenađeni. Mogu osetiti nešto drugo ili isto što i vi, ali drugačije dubine. Možda ćete im delovati samouverenije, a možda vam čak i zamere na tome.

Bez obzira na to u kojoj se fazi oporavka nalazite, samo razvijanje svesti o sopstvenom EZD-u može dovesti u pitanje mnoge delove vašeg života. Dok uviđate efekte EZD-a, možda ćete osetiti da se vaši odnosi menjaju. Možda osećate bes, krivicu ili frustraciju, usmerene na svoje roditelje ili supružnika. Možda postanete svesni onoga što ne dobijate od tih ljudi s kojima ste najbliži. Možda postanete svesni onoga što vi niste njima davali.

Šta da radite kada krenete da postajete zdraviji i da se menjate nabolje, a ipak vaš život postane složeniji?

Tri velika pitanja koja najčešće dobijam:

1. Kako da zalečim efekte EZD-a u mojoj vezi?
2. Kako da se odnosim prema svojim roditeljima, sada kada shvatam da su me emocionalno zanemarivali?
3. Kako da se nosim s efektima EZD-a koje sada vidim kod svoje dece?

Svako od ova Tri velika pitanja obuhvata mnoga druga:

- Mislim da moj muž pati od EZD-a. Kako da razgovaram s njim o tome?
- Šta je s posebnim slučajem u kojem su oba partnera u vezi odrasla s EZD-om?
- Da li treba da razgovaram s roditeljima o Emocionalnom zanemarivanju? Kako to da uradim?
- Osećam krivicu zbog toga koliko sam ljut/a na svoje roditelje. Šta treba da uradim?
- Vidim kako je EZD uticao na način na koji sam odgajao/la svoju decu. Da li je prekasno da to popravim?
- Vidim efekte EZD-a kod svoje odrasle dece. Kako mogu da im se obratim i razgovaram s njima o EZD-u?
- Da li je moguće da se zaceli emocionalna distanca u mojoj vezi?

Ako vam je bilo koje od ovih pitanja blisko, niste sami. U istom ste čamcu s mnogim drugim ljudima koji pate od EZD-a i koji rade i trude se da poboljšaju svoje živote.

Hrabri ste i jaki ste. Inače ne biste ovo čitali. Zaslužujete da vas neko usmeri, da vam pruži toplinu i brigu. Zaslužujete odgovore i pomoć koji su vam bili uskraćeni u detinjstvu.

Ovu knjigu pišem za vas.

PRVI DEO

**EMOCIONALNO ZANEMARIVANJE
U DETINJSTVU I VAŠA VEZA**

Prvo poglavlje

VEZA POD UTICAJEM EZD-A: PORTRET

Kada jedan partner pati od EZD-a

Marsel i Mej

Dok se vozio kući s posla, Marsel je bio duboko zamišljen. U mislima je stalno iznova proživljavao scenu koja se pret hodne večeri odigrala između njega i njegove žene Mej.

U toj sceni, Marsel je ušao, spustio aktentašnu na pod, čučnuo i raširio ruke ka svoja dva mala deteta, koja su mu potrčala u zagrljaj vičući: „Tataaaaaa!!” Veliki zagrljaj pretvorio se u igru rvanja tokom koje ih je naizмениč no golicao.

„Deco, siđite s tate! Radio je ceo dan i previše je umoran za glupiranje”, čuo je kako Mej glasno govori dok je ulazila u sobu. Marsel je gledao kako dečja lica postaju blago smrkuta dok su se izvlačila iz „tatinog zagrljaja”. Srce mu se malo steglo, ustao je i zagrljao Mej.

Rasejano, Mej mu je uzvratila poluzagrljajem, pogledavši preko ramena. „Možeš li večeras da popraviš onaj pokvareni prozor? I da pripaziš na decu na sekund?”, upitala je dok je trčala niz stepenice u podrum po nešto.

Gledajući decu kako se igraju, Marsel je osetio nelagodu u stomaku. Tugu, izgubljenost, usamljenost. Da, definitivno usamljenost. Prikupio je hrabrost da pokuša da razgovara s Mej kada se vrati.

„Mej, moram da razgovaram s tobom na minut”, rekao joj je te večeri nakon što su deca otišla u krevet. „Stalno osećam da nešto nije u redu s nama.”

„Šta? O čemu pričaš? Ne razumem”, odgovorila je Mej, a suze su joj odmah navrle na oči. „Zar me više ne voliš?”

„Naravno da te volim, kao i uvek”, uveravao ju je. „Samo... ne znam šta je. Jednostavno ne osećam da je sve kako bi trebalo da bude”, počeo je Marsel. Dok je završavao rečenicu, podigao je pogled i video da su Mejine suze nestale. Mej se uhvatila za jedinu rečenicu koju joj je bilo potrebno da čuje: „Naravno da te volim kao i uvek...” Ostatak njegovih reči nije dopro do nje. Već je delovalo da razmišlja o nečem drugom.

„Pa, Marsele, iskreno... Volimo se, i to je ono što je važno, zar ne? Mislim, verovatno si preosetljiv zbog nečega. Ozbiljno, volela bih da se samo opustiš i budeš srećan.”

Marsel je pogledao Mej, potpuno svestan da je već izgubio njeno interesovanje. Bepomoćno je tražio reči u želji da pokuša da joj objasni da je ovo ozbiljan problem i da mu je potrebno da ona pokuša da razume.

Ali, pošto se osećao frustrirano, povređeno i ljuto, nijedna reč mu nije pala na pamet.

Sledeće večeri, Marsel se vozi kući kolima.

„Jesam li lud?”, pitao se. „Da li je do mene ili do nje? U pravu je da se volimo, ali da li je to zaista dovoljno? Znam da bi u braku trebalo da postoji nešto više. Zašto ona ne oseća da nešto nedostaje, kao i ja? Šta mogu da kažem da joj ovo objasnim? Kako mogu da je nateram da razgovara sa mnom?”

Gornji portret ilustruje kako se oseća osoba bez EZD-a (Marsel) koja je u braku s nekim ko ga ima (pati od njega). Samo Marsel shvata da nešto nije u redu. Odrastao je u svetu obojenom

emocijama, a sada doživljava svoj porodični život u Mejinom stilu EZD-a: sivo.

Partneru osobe sa EZD-om teško je da razume šta je tačno problem. „Da li je do mene ili do nje?“, često će se možda pitati. „Jesu li moja očekivanja nerealna? Je li u braku prosto tako? Jesam li previše zahtevan? Da li sitničarim ili pravim od komarca magarca?“ Ovo su sve pitanja koja prolaze kroz glavu partnera koji ne pati od EZD-a.

Iz Mejine perspektive, sve je u redu u braku, osim u kratkim periodima kada Marsel izražava nezadovoljstvo. „Zašto jednostavno ne možeš da budeš srećan?“, tipičan je odgovor supružnika koji pati od EZD-a. Mej voli Marsela i iskreno želi da on bude srećan, ali nije opremljena veštinama ili emocionalnom perceptivnošću da bi razumela šta mu treba ili šta želi. Ona može Marselove zdrave emocionalne zahteve da doživljava kao preteranu potrebu, ili čak kao njegovu slabost.

Bez obzira na to koliko su Mej i Marsel kompatibilni ili koliko se vole, njihova veza je u opasnosti da s vremenom postane sve problematičnija. Marsel se može umoriti od „udaranja“ u Mejin „zid“ i naljutiti se zbog onoga što deluje kao njeno odbijanje da ga pusti unutra. Pošto se oseća sve usamljenije u vezi, može na kraju početi da se oseća beznadežno.

Ili Mej može da se iznervira i oseća ugušeno zbog Marsela i njegovih potreba. Pošto joj nedostaju emocionalne veštine da bilo koji od ovih problema uobličići rečima i da ih razreši, neslaganje, povređenost i bol mogu se gomilati godinama na obe strane i polako nagrizzati pozitivnu vezu. Na kraju, jednog dana mogu tužno shvatiti da se više ne vole toliko.

Srećom, postoji i svetla strana veze u kojoj samo jedan partner pati od EZD-a. Marsel zna da nešto fali, tako da ovaj par ima ogromnu prednost u odnosu na mnoge druge. Mejin EZD nije njen izbor ili krivica, i Marsel to oseća. On vidi da je Mej dobra osoba koja se trudi i da ga voli. A sve što nedostaje u ovoj vezi

moguće je nadoknaditi. Svi ovi faktori odigraće izuzetno važnu ulogu u njihovom budućem oporavku.

Sada pređimo na kratku priču koja opisuje vezu u kojoj su oba partnera odrasla sa EZD-om, dok se bore s nevidljivim problemom koji ne mogu da identifikuju ili imenuju.

Kada oba partnera pate od EZD-a

Oliv i Oskar

Oliv i Oskar sede za stolom jedno naspram drugog, tiho doručkujući u nedeljno jutro.

„Ima li još kafe?“, pita Oliv rasejano dok čita vesti na laptopu. Iziritiran, Oskar naglo ustaje i odlazi do aparata za kafu da proveri.

„Zašto uvek mene pita? Tako je manipulativna. Samo ne želi da sama ode do aparata za kafu“, gundča u sebi. Vraćajući se stolu s bokalom, Oskar sipa kafu u Olivinu šolju. Stavlja prazan bokal na sto malo silovitije nego što je potrebno, zavaljuje se u stolicu uz uzdah i ljutit pogled ka Olivinoj i dalje pognutoj glavi.

Oliv, pošto je osetila da nešto nije u redu zbog načina na koji je spustio bokal i zbog uzdaha, brzo podiže pogled. Videvši da je Oskar već zadubljen u svoje novine, vraća pogled na laptop, ali teško uspeva da se usredsredi na čitanje.

„Pitam se šta se dešava s Oskarom“, razmišlja. „Deluje tako razdražljivo u poslednje vreme. Pitam se da li mu se vraća stres s posla. Mora da ga opet stiže pritisak zbog posla.“

Pošto je razmislila, Oliv pravi plan da izbegava Oskara tokom dana, u nadi da će mu malo vremena koje će provesti sam pomoći da se oraspoloži (a ni ona neće morati da bude u njegovoj blizini). Oliv planira da ga za večerom pita za posao, da vidi da li je zaista pod stresom.

Kasnije te večeri, Oliv se vraća iz nabavke i zatiče Oskara kako sprema večeru za oboje. Kada su seli da jedu, činilo se da je Oskar bolje raspoložen.

Posle kratke razmene o Olivinoj nabavci, ona pita: „Pa, kako je na poslu?”

Gledajući Oliv upitno, Oskar odgovara: „Dobro, zašto pitaš?”

„Onako”, odgovara Oliv, osećajući olakšanje što čuje da je rekao da je dobro. „Da li želiš da gledamo sledeću epizodu Igre prestola dok jedemo?”

TV se pali i oni večeraju u tišini, svako zadubljen u seriju.

Par u kom oba partnera pate od EZD-a deluje slično kao i svaki drugi par na mnogo načina. A ipak su veoma, veoma različiti. Ovaj tip veze prepun je pogrešnih pretpostavki i lažnih tumačenja. I nažalost, nijedan partner nema komunikacione veštine da proveriti kod drugog šta on zaista misli ili oseća, ili zašto radi to što radi.

Onda bi možda trebalo da mi samo kažeš šta želiš za rođendan umesto da tvrdiš da te nije briga.

Pošto nijedan partner ne zna kako da razgovara o frustracijama i sukobima koji se prirodno javljaju (kao u svakoj vezi), veoma malo toga se radi po tom pitanju i malo toga se rešava. Ovo je priprema za pasivno-agresivne osvete koje nagrizažu toplinu i brigu u braku, a da nijedan partner toga nije svestan. Male, indirektno radnje poput lupanja bokalom, izbegavanja, ignorisanja i zaboravljanja mogu postati glavni način nošenja s problemima i komunikacije u vezi. Nijedan od njih nije efikasan.

U navedenom scenariju Oskar pogrešno tumači Olivinu bezobzirnu zadubljenost u čitanje kao „manipulativnu”, a Oliv pogrešno tumači Oskarovu iritaciju usmerenu na nju kao mogući rezultat stresa na poslu. Umesto da se direktno suoči s ovim problemima u trenutku, Oliv bira izbegavanje. Njeno pitanje upućeno Oskaru za večerom suviše je jednostavno i promašeno da bi dalo bilo kakvu korisnu informaciju. Ostaje joj lažni osećaj sigurnosti da se Oskarovo raspoloženje magično popravilo i da je zapravo sve bilo u redu.

I tako idu dalje, u naredne nedelje, mesece i godine, dok Oskar gleda na Oliv kao na lenju i manipulativnu, a Oliv je stalno na oprezu od povratka Oskarevog stresa zbog posla. Drastično neusklađeni, žive u odvojenim svetovima, postajući sve udaljeniji jedno od drugog.

Oliv i Oskar se ponekad osećaju usamljenije kada su zajedno nego kada su razdvojeni. Deli ih jaz širok kao okean. Oboje osećaju da nešto važno nije u redu, ali nažalost, nijedno ne može svesno da to opiše ili imenuje.

Srećom po Oliv i Oskara, oni zapravo imaju ogroman potencijal. Oboje osećaju dosta toga; jednostavno nisu svesni tih osećanja niti su sposobni da ih koriste na zdrav način, koji obogaćuje vezu. U srcu njihovog braka su drugarstvo, zajednička prošlost, briga i ljubav. Sve što zaista nedostaje njihovom braku jesu svest i veštine, a obe se mogu naučiti. Postoji dobra šansa da će se jednog dana jedno od njih emocionalno „probuditi” i zakucati na zid onog drugog.

Dok budete čitali dalje, videćete da se baš to dogodilo.